

اعلامیه مطبوعاتی

سخنرانی تیلرسون در مورد سیاست ایالات متحده در سوریه

چی بسا سخنانی به ظاهر شیرین؛ ولی فریبنده

(ترجمه)

ریکس تیلرسون، وزیر امور خارجه امریکا طی سخنرانی در دانشگاه استنفورد-کالیفرنیا در تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۸ م سیاست امریکا در قبال سوریه را بیان نمود. در این سخنرانی مسئله سوریه به عنوان یک موضوع مطرح نگردید؛ بل موضوعی بود که تیلرسون مستقیماً به آن پرداخت. ریکس، پس از بررسی رویدادها در سوریه که در آن حقایق را تلنبار کرده و با دروغ‌ها آن‌ها را به منظور بی‌گناه ثابت کردن امریکا در خصوص خون مردم سوریه و به تصویر کشیدن آن به عنوان دوست صمیمی در هم آمیخته بود. تیلرسون اهداف سیاست امریکا را در قبال سوریه این‌گونه خلاصه نمود:

- 1 - جنگ با دشمن اصلی امریکا، ISIS (داعش) به همراه القاعده و جلوگیری از نفوذ این سازمان‌ها که برای امریکا و متحدانش خطرناک می‌باشند.
- 2 - امریکا برای تضعیف نفوذ ایران در سوریه تمرکز خواهد کرد و از سوی دیگر اجازه توسعه بحری را در دریای مدیترانه به ایران نخواهد داد.
- 3 - روی این ملحوظ، نیروهای ایالات متحده از شمال شرق سوریه عقب‌نشینی نخواهند کرد؛ ولی با این حال، حضور نظامی و دیپلماتیک‌اش را در مناطق کردی برای ثبات اوضاع تا زمانی اجرای راه‌حل سیاسی بر اساس قطعنامه شماره ۲۲۵۴ سازمان شورای امنیت تقویت خواهد داد.
- 4 - امریکا به کمک‌های بین‌المللی برای بازسازی در هر ساحه‌ای که تحت کنترل رژیم اسد قرار داشته باشد، اجازه نخواهد داد.

5 - برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه تحت نظارت سازمان ملل، از جمله مشارکت مهاجران سوری و تمام کسانی که در این درگیری‌ها مکلف به فرار شدند. و سرانجام، کناره‌گیری اسد و خانواده‌اش از اریکه قدرت.

شکی نیست که تصمیم امریکا برای تقویت حضور نظامی و دیپلماتیک به هدف تحمیل واقعیت تازه‌ای است که امریکا را قادر می‌سازد تا جزئیات رویدادهای سوریه را به صورت نظامی یا جنگ علیه تروریسم، برای دلیل ماندنش در سوریه کنترل نماید. تیلرسون کذاب، ادعا کرده است که؛ امریکا اشتباه را که در خصوص عقب نشینی نیروهایش در عراق در سال ۲۰۱۱ م مرتکب گردید، در سوریه تکرار نخواهد کرد؛ چون این عقب نشینی راه را برای ظهور داعش مساعد نمود که بعدها بنابر ادعای تیلرسون سبب تراژیدی‌هایی گردید. البته تیلرسون خود را زیاد زحمت نداد تا توضیح دهد که چرا و چگونه رهبری عراق در تابستان ۲۰۱۴ م تمام منابع مالی و نظامی‌اش را در خدمت ISIS یا همان داعش قرار داد.

با توجه به اظهارات تیلرسون و هم‌چنان تصمیم تشکیل یک نیروی مرزی قوی ۳۰ هزار نفری کردی، نشان می‌دهد که امریکا اهداف ملیشه‌ای دارد و می‌خواهد بحران‌های متوالی را ایجاد نماید تا بتواند منطقه را برای تأمین منافع و اهدافش زیر سلطه قرار دهد. به گونه‌ی مثال؛ حضور دایمی امریکا در افغانستان، که در سال ۲۰۰۱ م آن را طی یک حمله اشغال نمود، نمونه‌ای بسیار خوبی بر این مدعاست. اظهارات ضد تروریستی دیروز امریکا علیه القاعده و داعش امروز، دورغ و جعلیاتی برای سرپوش گذاشتن به واقعیت اهداف امریکا می‌باشد. تیلرسون طی سخنرانی‌اش گفت: «امریکا حضور نظامی‌اش را در سوریه حفظ خواهد کرد تا تمرکز به این داشته باشد که داعش نتواند در این منطقه دوباره ظهور نماید.» وی افزود: «مأموریت نظامی ما در سوریه نظر به شرایطی باقی خواهد ماند.» این بدین معنی است که نیروهای امریکایی اصلاً تاریخ دقیقی برای خروج از این سرزمین و یا هم استندردهای مشخصی که میزان موفقیت مأموریت‌شان را بسنجند، ندارند. طوری‌که سناتور "تام یودال" از "دیوید ساترفیلد" معاون وزیر خارجه امریکا پرسید: «چگونه می‌توان این را به یک جنگ بی‌پایان جهت داد؟» ساترفیلد در پاسخ به این سؤال خود را طوری جلوه داد که اصلاً چیزی از جوابش در رابطه به این سؤال فهمیده نمی‌شد.

البته، تیلرسون مکار مجبور است که زهر را با عسل یک‌جا کند، بدین‌سان که او تلاش نمود تا سخنانش را آرایش داده و هنگامی که گفت امریکا نگران تلفات غیر نظامیان در سوریه است، خواست تا با ریزاندن اشک‌های تمساح ماندش افکار عامه را بفریبد و طوری وانمود ساخت که گویا امریکا نسبت به سوریه دلسوز است. اینست قربانی نماینده امریکایی، قاتل خونخوار دمشق. تیلرسون قول داده است که امریکا هرگز استفاده از سلاح‌های شیمیایی را در سوریه اجازه نخواهد داد و امریکا پاسخگویی مسئولیت‌هایش در سوریه خواهد بود. ولی با این حال، او از قربانیان بمب‌های بیرلی و بمباردهان‌های موشکی که باعث تخریب شفاخانه‌ها، مساجد و خانه‌های غیر نظامیان گردید، سخنی بر لب نیاورد، توگویی در فرهنگ تیلرسون این امر چنان به نظر می‌رسد که این همه جنایات در سوریه نوعی از "مهربانی و شفقت" باشد! با توجه به این امر، تیلرسون می‌خواهد روی این موضوع خاک اندازد و حقیقت را از دید افکار عامه پنهان کند.

در نتیجه، می‌توان گفت که پس از پرده برداشتن از روی جنایات امریکا و نشان دادن این‌که جنایات دمشق تنها بخشی کوچکی از جنایات وحشیانه واقعی امریکا می‌باشد. امر شرم‌آور اینست که برخی از رهبران اپوزیسیون (انقلابی) نیروهای به اصطلاح آزاد در پی وعده‌های میان‌خالی و بهشت موعود ترامپ بوده و پیوسته از دنباله‌روی ترامپ باز نمی‌ایستند؛ با وجودی‌که ترامپ از دیدار با آن‌ها در واشنگتن خودداری نموده و تنها به آن‌ها اجازه داد تا بعضی از جلسات را در واشنگتن برگزار نمایند. در عین حال، هیئت مذاکره‌کننده از یک جا به جای دیگر می‌روند تا سرزمین‌های مسلمان نشین علاقه‌مند به امریکا را به این امر اقناع کنند که انقلابیون مایل‌اند تا منافع آن‌ها را بهتر از بمب‌های شیمیایی بشار تأمین نمایند. این در حالیست که برخی از گروه‌های دیگر به عوض جنگیدن علیه قصابان خونخوار دمشق به خاطر تحقق منافع اردوغان در شهر عفرین می‌جنگند.

بنا بر این، همه باید بدانند که کوتاه‌ترین راه برای از میان برداشتن رژیم بشار و جنایات افرازش، همانا وحدت و هماهنگی تلاش‌ها نیاز است تا بتواند ریشه این رژیم را در دمشق و در هر جای دیگر خشک نماید. این کار نیاز به یک رهبری متحدی دارد که در صدد کسب رضای الله سبحانه و تعالی بوده و حمایت توطئه‌گران را در برابر انقلاب شام رد نماید. در غیر آن، رنجی که مردم مظلوم ما را در شام احاطه کرده است پایان نخواهد یافت.

داکتر عثمان بخاش

رئیس دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره صدور: ۱۴۳۹AH / ۰۰۸

۹ جمادی الاول ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۶ جنوری ۲۰۱۸ م